

Be to, ieškovai teigia, kad Komisija padarė pažeidimų neužtikrindama konfidencialumo ir pažeisdama jų pagrindines teises, konkrečiai, teisę į gynybą ir nekaltumo prezumpcijos principą. Ieškovai taip pat tvirtina, kad Komisija elgėsi prieštarai ir padidino procedūrų skaičių, pažeidė gero administravimo principą ir galiausiai neleido susipažinti su Komisijos turimais OLAF dokumentais.

Ieškovai nurodo, kad dėl šių pažeidimų jie patyrė moralinę ir materialinę žalą.

(¹) 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, 1999 5 31, p. 1)

Rijn Schelde Mondia France 2005 m. sausio 31 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-55/05)

(2005/C 93/69)

(Proceso kalba: prancūzų)

2005 m. sausio 31 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas *Rijn Schelde Mondia France*, kurios buveinė yra Rouen (Prancūzija), atstovaujamos advokato François Citron, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pripažinti, kad 2004 m. spalio 7 d. Komisijos laiškas Generalinei muitų direkcijai byloje REM 2201 yra bendrovei *Rijn Schelde Mondia France* žalingas Europos Bendrijų Komisijos sprendimas ir kad pastarasis turi būti panaikintas;

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinių pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šioje byloje ieškovė prieštarauja sprendimui, esančiam 2004 m. spalio 7 d. Komisijos laiške Prancūzijos generalinei muitų direkcijai.

Šiuo atžvilgiu primintina, kad 2000 m. spalio 31 d. laišku ieškinį pateikusi bendrovė paprašė Prancūzijos muitinės tarnybą atsakyti išieškoti muitus, kurių bendra suma 962 058, 64 EUR ir apie kuriuos jai pranešė Rouen ir Havre generalinė muitų direkcija. Prancūzijos tarnyba, nors ir mano esanti kompetentinga nagrinėti prašymus atsakyti išieškoti muitus, vis dėl to persiuntė bylą Komisijai tam, kad pastaroji pasisakytų „dėl akivaizdaus ar neakivaizdaus konstatuoto aplaidumo pobūdžio“.

Skundžiamu sprendimu Komisija grąžino bylą Prancūzijos muitinei „nagrinėti jos žinybose“. Tačiau Prancūzijos tarnybai nurodė, kad ji mano, jog ieškovės aplaidumas yra akivaizdus ir pritarė muitų išieškojimui iš ieškovės.

Grįsdama savo reikalavimus, ieškovė nurodo, kad:

— šiuo atveju buvo peržengti įgaliojimai, kadangi Komisija nusprendė esanti nekompetentinga spręsti prašymus atsakyti išieškoti muitus, tačiau tuo pačiu pasisakė dėl klausimo, susijusio su tariamu akivaizdžiu priekaištajamo aplaidumo pobūdžiu;

— Komisija nepriėmė sprendimo per devynių mėnesių terminą, nustatytą Bendrijos muitinės kodekso taikymo reglamento 907 straipsnio antroje pastraipoje;

— pažeista pareiga motyvuoti teisės aktus;

— šiuo atveju buvo piknaudžijama įgaliojimais, kadangi Komisijos sprendimas dėl nekompetencijos buvo priimtas praėjus trejiems metams po to, kai Prancūzijos tarnyba jai perdavė bylą, ir kadangi ji neatsižvelgė į iš pradžių pačios ieškovės Prancūzijos muitinei pateiktą argumentą dėl nekompetencijos.

Galiausiai ieškovė priekaištuoja Komisijai dėl akivaizdžios klaidos vertinant akivaizdaus aplaidumo sudedamąsias dalis.